

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Κατά στίχον Δρ. 5 Διά θεατρικάς, κινηματογραφικάς και καλλιτεχνικάς διαφημίσεις ιδιαίτερα συμφωνία. Πάσα απόδειξις επιστρέφει...

Το πρώτο βόλευμα

— 25 'Ιουλίου. Ποιούν δε Τεράφης «Ροκαμθόλα», το είχε μεταφράσει ο Δ. Ταβουλάρης στη Σύμω...

Τί βω απ τ' υμίν

— 'Η επίταξις Νινθ Ζάχα που παίζει στο 'Αττίκ τ' «Μάντρα» άπτεται δια τα ελαττώματα των μεγάλων προσηγουμένων...

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

'Ιδρυτής: Δ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ 'Εσωτερικό έτησίον Δρχ. 140...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΑΓΕΙΩΝ Τ' ΑΡΡΑΒΟΝΙΑΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΙΑ

Μία ομάδα από φιλέταιρα παιδιά τον παράλληλο με το μόχθο της εδωσικής τους πράξης...

Ο ΙΩΝ ΣΤΑΣ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ

'Η τραγωδία «'Ιων» του Ευριπίδου, της οποίας η ανάδειξις είχαν έρσιψη διά τας 16 'Ιουλιου εις την Σπενδώνη του Σταδίου...

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΜΑΣ

«Η ΣΦΑΙΡΑ ΓΥΡΙΖΕΙ»

(Συνέχεια εκ της 1ης ελιδος) άρκετα ζεστή φωνή ως «'Ιρήνη», λέει το όμνημο νούμερο, πολύ καλός...

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΜΑΣ

«Η ΣΦΑΙΡΑ ΓΥΡΙΖΕΙ»

— 'Αλλα προέβλεπε εις το «'Εκπαινεύει» της Μυτιλήνης (Ντιρτινί) επίδεικνυμεν από τον κ. Μανέλλη...

ΟΥΔΕΝ ΚΑΛΟΝ

Νά ακόμη τί γράφει η «'Εκθεσις της 'Υπηρεσίας των Δημοσίων Θεαμάτων». Τά έσοδα διά ήταν ακόμη μεγαλύτερα...

Ο κ. Οικονομίδης ΑΠΗΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Πληροφορούμεθα ότι συνεπεία άνωκαλιών που διεπιστώθησαν από τον 'Ωδεϊόν 'Αθηνών, το Διοικητικόν Συμβούλιον αυτού δή...

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ Ο «ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ»

— 'Ενώπιον της 'Επιτροπής 'Αδειας προέβλεπε την παραγωγή Δευτέρου ο υπό τον κ. Κουλιβάν συνεταιριστικός θιάσος Ποικιλιών, κατόπι καταγγελίας των περιστασιαστών...

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ «ΜΠΑΤΑΡΙΑ»

Ποιητής και Πρόεδρος της 'Ενώσεως των Λογοτεχνών κ. Μ. Μαλακάσης μάς πληροφορεί πως στο πορτραίτο του, που δημοσιεύθηκε στο περιοδικόν φύλλον της «Παρασκηνίων», ο συντάκτης του κ. Μ. 'Αδραστος...

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ Ο «ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ»

— 'Ενώπιον της 'Επιτροπής 'Αδειας προέβλεπε την παραγωγή Δευτέρου ο υπό τον κ. Κουλιβάν συνεταιριστικός θιάσος Ποικιλιών, κατόπι καταγγελίας των περιστασιαστών...

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΠΕΚΤΑΘΗ

Τα «Παρασκηνία» από παραρτάμενους τους φύλλο δημοσιεύσεων ένα κατάλογο ζευγικών όνομάτων ηθοποιών, καλοδοσών δε τους άναγνωστάς τους να όρίσουν στο ποί θέατρο του κόσμου παίζουν οι ηθοποιοί αυτοί.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ Ο «ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ»

— 'Ενώπιον της 'Επιτροπής 'Αδειας προέβλεπε την παραγωγή Δευτέρου ο υπό τον κ. Κουλιβάν συνεταιριστικός θιάσος Ποικιλιών, κατόπι καταγγελίας των περιστασιαστών...

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ Ο «ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ»

— 'Ενώπιον της 'Επιτροπής 'Αδειας προέβλεπε την παραγωγή Δευτέρου ο υπό τον κ. Κουλιβάν συνεταιριστικός θιάσος Ποικιλιών, κατόπι καταγγελίας των περιστασιαστών...

ΜΑΝΤΡΑ ΑΤΤΙΚ Ο ΑΤΤΙΚ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙ Τό Ζετες παιδι θαύμα ΝΙΝΘ ΖΑΧΑ και οε παντιτικέ εκτελέσεις. ΝΕΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 'Ολα νέα δια καινούργια

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑΚΤΙΚΑ από ΣΗΜΕΡΟΝ εις τα περίπτερα και από τους εφημεριδωπάλας ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ Πώς έγιναν άστέρησ.— 'Η ζωή τους.— Οί έρωτάς τους κλπ.— 'Εκδόσεις ατοτελικές και πρωτότυποι διά την 'Ελλάδα.— Θά άποκτήσετε μίαν κινηματογραφικήν θιβλιοθήκην μόνον με 3 δραχμάς.— 'Εγκυκλοφόρησαν Ντόροβ Λαμιορ και Βιλιάν Ρομάνς.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΜΑΣ

«Η ΣΦΑΙΡΑ ΓΥΡΙΖΕΙ»

(Συνέχεια εκ της 1ης ελιδος) άρκετα ζεστή φωνή ως «'Ιρήνη», λέει το όμνημο νούμερο, πολύ καλός...

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ Ο «ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ»

— 'Ενώπιον της 'Επιτροπής 'Αδειας προέβλεπε την παραγωγή Δευτέρου ο υπό τον κ. Κουλιβάν συνεταιριστικός θιάσος Ποικιλιών, κατόπι καταγγελίας των περιστασιαστών...

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ Ο «ΘΙΑΣΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ»

— 'Ενώπιον της 'Επιτροπής 'Αδειας προέβλεπε την παραγωγή Δευτέρου ο υπό τον κ. Κουλιβάν συνεταιριστικός θιάσος Ποικιλιών, κατόπι καταγγελίας των περιστασιαστών...

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΑΚΤΙΚΑ από ΣΗΜΕΡΟΝ εις τα περίπτερα και από τους εφημεριδωπάλας ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ Πώς έγιναν άστέρησ.— 'Η ζωή τους.— Οί έρωτάς τους κλπ.— 'Εκδόσεις ατοτελικές και πρωτότυποι διά την 'Ελλάδα.— Θά άποκτήσετε μίαν κινηματογραφικήν θιβλιοθήκην μόνον με 3 δραχμάς.— 'Εγκυκλοφόρησαν Ντόροβ Λαμιορ και Βιλιάν Ρομάνς.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΕΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η δραματική ύφηση της Φανή Αδαλή που παίζει στην «Αιθήρα» του Βερολίνου και που για την εξαιρετική της καλλιτεχνική σταδιοδρομία θα δημοσιεύσουμε στο ερχόμενο φύλλο άρθρο του κ. Πέλου Κ. ατόλιου.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΕ ΠΟΙΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΑΣ

ΟΜΙΛΟΥΝ ΟΙ Κ. Κ. ΣΤ. ΜΥΡΙΒΑΝΗΣ, Α. ΓΕΡΑΛΗΣ,
Μ. ΤΟΜΠΡΟΣ ΚΑΙ ΑΤΤΙΚ
ΤΟΥ Κ. ΚΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

Η Αθήνα κηρύττει στους 40 εθνικούς. Έμπρός λοιπόν διελέξετε. Σε πιο μέρος του κόσμου θέλετε να πάτε φέτος; Τα «Παρασκηνία» σας κάνουν τα ξεβόλα, για ένα... νερό ταξίδι! Άλγερη, Σουηδία, Ρωσία, Μάρκο, Κωνσταντινούπολη, Παρίσι, Ρώμη, Νέα Υόρκη, Τελίτη, Χονολουλού, Κίνα. Όπου θέλετε. Μόνο λίγη καλή δέηση και λίγη φαντασία και από το γραφείο σας το αεροπλάνο σας θα κληριστεί να σας πάει οπουδήποτε θέλετε. Οταν τον ρωτήσουμε οπουδήποτε θέλετε να πάτε φέτος, απαντάει: «Ποιο μέρος θέλετε να πάτε φέτος;»

Ο Κ. ΜΥΡΙΒΑΝΗΣ Σ' ΕΝΑ ΔΕ ΣΒΙΑΚΟ ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ

Μέσα σε ένα γραφείο γιομάτο εικόλες λιγυές πινακίδες και πιπιτιλώ, έλεγε μου ακριβώς πάνω στα χαρτιά του τον συγγραφέα της «Σωής εν τάφω». Όταν τον ρωτήσαμε οπουδήποτε θέλετε να πάτε φέτος, απαντάει: «Ποιο μέρος θέλετε να πάτε φέτος;»

Ο κ. Α. Γεραλής

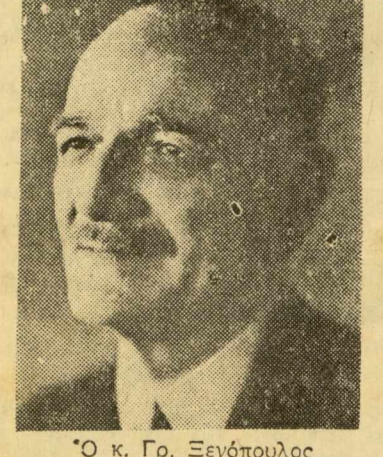
Ο Κ. ΓΕΡΑΛΗΣ ΣΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΒΟΠΑ

Ο Κωνσταντίνος Γεραλής, γνωστός (Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

Η ΑΚΜΗ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΚΜΗ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ Ο ΣΟΛΩΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΜΕΝΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ

Ο κ. Ξενόπουλος σ' ένα του άρθρου που δημοσιεύθηκε στα «Αθηναϊκά Νέα» εξετάζοντας τους λόγους που το σημερινό ελληνικό θέατρο δεν βρίσκεται στην ακμή που έφτανε προ εικοσών χρόνων γράφει ως εξής: «Αυτό είναι: 1) Τ' ότι δεν υπάρχει πια βεβαιότητα δεξιάρι περιόδου. 2) Τ' ότι διεφύλη το Αθηναϊκό θεατρικό κοινό με τ' ότι κατ' ελάχιστον ποσοτικώς με τον έρχομο χιλιάδων Ελλήνων από το εξωτερικό, που ο κ. Ξενόπουλος τους αποκαλεί «Επλήυδες». 3) Τ' η πρώτη αποχώρηση της Κυβέλης από το θέατρο και η προσχώρηση της Μαρίκας Κετοπούλη σε άλλες ιδέες. 4) Τ' ότι άνατιρρητο γεγονός έτι δεν άφάνησαν άκρη μεγάλες πρωταγωνίστριες, ικανές να συνεχίσουν το έργο της Μαρίκας και της Κυβέλης. 5) Τ' ότι συγγραφείς της άκμης, που άλλοι πέθαναν, άλλοι κούραστηκαν, άλλοι απογοητεύθηκαν, δεν άνατιρρητήσαν από ισχυρούς νέους και...»

Και ο Φώτης Πολίτης, ο άγωνας του είνε ιστορικός σταθμός στην άκμή του νεοελληνικού θεάτρου, άρχισε στην κρατική σκηνή με τ' «Αγχιμένον» του Αισχύλου και με τ' μονόπρακτο «Θείες Ονειρές» του κ. Ξενόπουλου για να δέχεται τώρα τους μικτηρισμούς του. Ο άειμνηστος ένείνες ιδεολογικής σκηνικής έπρέθεσε έτι έθνικόν είνε έτι είνε και άληθινόν κατά τ' κήρυγμα του έθνικου ποιητή. Και άγκάλιασε τ' μεγάλα και άξια του έργα του ξένου δραματολόγου, έπως και άρεσκ' έλληνικά. Από την σκηνική πνοή του Φώτου Πολίτη έβηκε ο «Θείος Ονειρές», ο «Ποσειδάρεος» ο «Φειτταί» του κ. Ξενόπουλου και από την σκηνική παράδοση του μετέπειτα ο «Πειραμάς».

Ο κ. Κρ. Ξενόπουλος

Επί της εποχής του Φώτου Πολίτη παραστάθηκαν στην κρατική σκηνή έργα της κ. Γαλάτειας Καζαντζάκη, του κ. Σπύρου Μελά, ο «Ιούδας» του κ. Άλέκου Λιδωρίκη, του κ. Παντελή Χέρν του «Φιντανάου» και επί των ημερών του είχε άποφασισθή η παράσταση της «Τρισεύηνος» του Κωστή Παλαμά και «Τ' άρακωνόμακτα» του κ. Δ. Μπέγγη. Πού είνε, λοιπόν, τ' άκρίριο πλήγμα και η παρακμή;

Και ο κ. Μ. Ροδάς διατυπώνει την άπόφασήν: «Και άφού είνε αυτή τ' γνώμη για τ'όν Φώτο Πολίτη — την τόσο τρομερή — γιατί έβανε στην καλλιτεχνική έπιτροπή και εισέπραττε, παρά την συνείδησή του, 4-5 χιλιάδες κατά μήνα;»

Ο κ. Γ. Ξενόπουλος άπάντησε, έπως ήταν φυσικό, στο άρθρο του κ. Μ. Ροδάς, και έλεγε: «Ποτέ ρητό μεγάλο άνδρός δεν παρεξηγήθηκε τόσο είντρα και τόσο επίσημα, έσο αυτό του έθνικου μας ποιητή. «Τ' έθνος πρέπει να μείνη να βρωθή έθνικόν, έτι είνε άληθές». Γιατί πιστεύει και, και δυστυχώς πιστεύει ακόμα, πως ήθελε να μείνη μίση να θεωρηθεί ως δικός μας και τ' έξω ήταν είνε άληθινά — άξια άρεσκ' μεγάλα — και να μείνη κάποιος και μίση διακριτοί άνάμεσα στο ντιέτιο και στο κομπολοπιτικό. Άλλά και δε άλλο! Ποτέ ένας έθνικός ποιητής, πατριώτης κι' Ελληνόλατρες σαν τ' Σολωμό, δεν έθνανε τέτοια άντιθέτικα διδασκαλία. Ο πώς έζησαν πολλές φορές, τ' ρητό αυτό δεν έχει καμιά σχέση με τ' έξω. Τα δικιά μας μένη, τ' ντιέτιο, χωρίς σε άληθινά και σε φεύτικα, και μίση δίδονται και μίση θεωρούμε «έθνικα» παρά μόνο τ' «άληθινά». Γιατί στέν κειρέ του, στην Ελλάδα, περνούσαν για

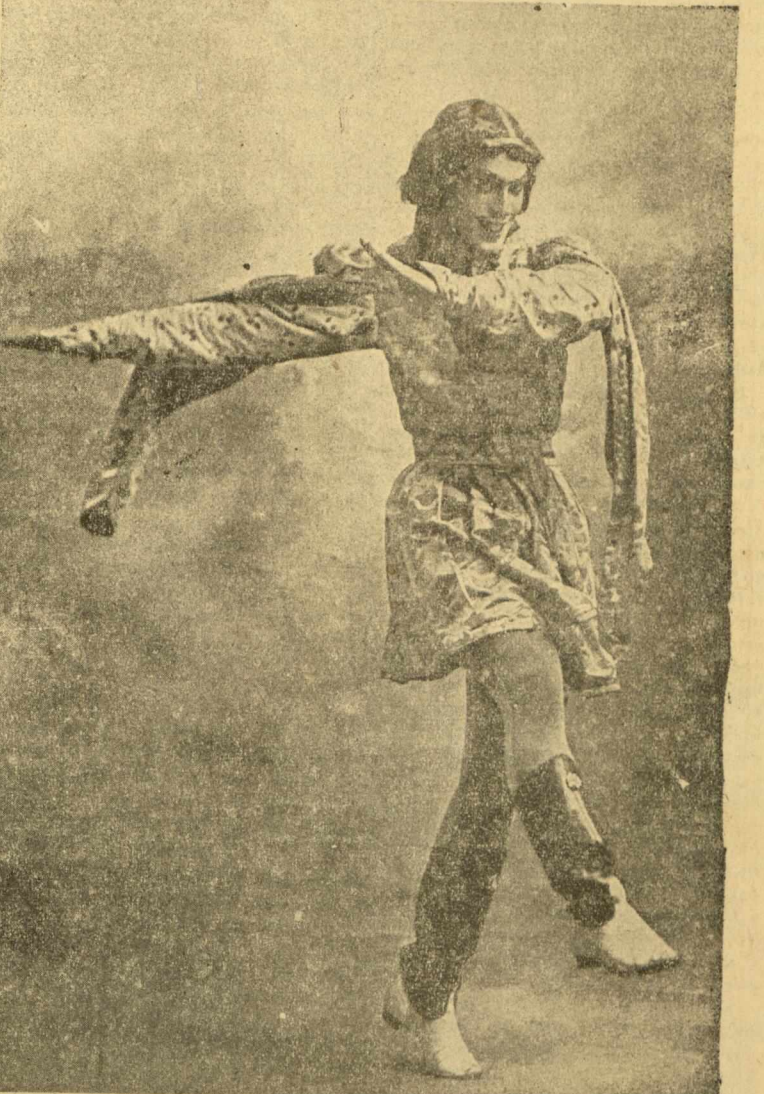
Ο κ. Μ. Ροδάς

«άρλομπερ» τ' έλεγε — κι' έπαυε Γερμανούς, Νορβηγούς, Σουηδούς, Ρώσους έχι πια κατά προτίμησι, αλλά σχεδόν άποκλειστικά. 3) Πώς έθεωρούσε χρέος του να παραμείνη στην Καλλιτεχνική Έπιτροπή άκριβώς για ν' άντιδρά και ν' άγωνίστηκε για την «έθνικότητα» του ιδρύματος, που είνου νέος τότε να καταντήση παραρτήμα του Μουσικολογικού. Ο Γρηνός δεν έλεγε παρά έτι αυτός. Μά και τ' άλλα μείλη της έπιτροπής ή άδικροφούσαν, ή υπεραξιότιζαν άκριβώς, έπως ο μακαρίτης ο Νικηφόρος, ή σμυρνούσαν κι' υπερεβελήτικα, έπως ο Μελάς. Και μένο έγω — έχοντας σύμμαχο και τ'ον Σουαενιό, τον λίγο κριτικό που ήταν στην έπιτροπή — έφώναζε, διαμαρτυρούμεν, χιλιάδες τον κόμα, για να παύση κι' ένα έλληνικό έργο, πέτε παλιό και πέτε καινούριο. Κι' άν τ' πρώτα έκείνο χρέων, επί Γρηνάκη και Πολίτη, παύση και μίση έλληνικά, αυτό χροστίστηκε στις φωνές μου. Γιατί «πού-πού» — τ' διέδωλο! — άκουέμεν. Και μίση και τ'ον άκουέμεν έταν φωνάζει, μένος σχεδόν έγω, και τ'ον «Αντιφωνητή» του Σημησιούτη, τ' «Ψυχή» του Νικηφόρου και τ'ον πρώτο ιστορικό, ζωντανό έργο του Ρόμα.

4) Ο Φώτης Πολίτης έκανε άνατιρρητή, να προεδρεύε τ' άκμή τ'όν έθνικου θεάτρου, έπως κι' ο Χριστοφάνης κι' ο Οικονόμου. Άλλά έχι κι' από την άποψη (Συνέχεια εις την 7ην σελίδα)

Ο ΧΟΡΕΥΤΗΣ ΠΟΥ ΦΤΕΡΟΥΓΑΕ ΝΙΖΙΣΚΗ, ΠΟΥ ΣΑΝ ΤΡΕΛΛΑΘΗΚΕ ΠΕΘΑΝΕ ΤΟ ΡΩΣΣΙΚΟ ΜΠΑΛΕΤΤΟ ΤΡΙΑ ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ Κ. Μ. ΜΑΥΡΑΚΗ-ΒΡΥΑΚΟΥ

Τό 1909 έγινε άπό τ' Ρωσσία μια παράξενη εξόρμησις με τόπο κατευθύνσεως όλα τ' έξευγενισμένα μέρη. Αυτή τ' φορά ή άνώθη αυτή έκκίνησις δεν έχει άμοιράς που με τ' γερά χαλινά...

Ο Νι Ζίνου

ούτε πολεμικήν έξαρσιν με κατακτητικές διαθέσεις, ούτε έδοκιμασμένα κυριεύσεις. Είνε μια ιδιόρρυθμη δύναμις που επιβάλλει την ύπαρξή της, ένας πρωτότυπος σιμβόλος που τ'ον γερό φύσημά του, όχι μόνο δεν φέρνει την καταστροφή, αλλά άπλώνει ολόγυρά του την γιορταστική, την γαλήνη, την άμορφία. Μία μόχη που σπέρνει στο πεδίο των έπιχειρησάδων της τον σπόρο των μεγάλων ιδέων. Τό 1909 πρωτοπαρουσιάστηκε στην ευρωπαϊκή όριζόντια τ' Ρωσικό μπαλέττο. Μία καλλιτεχνική άναγέννησις που άναστατώνει τον κόσμο έκπληκτό τ' σύμψα.

Ο παλαιός χοροί μένον στο περιθώριο, και τ' καινούριο σύγγραμμα άρχίζει θριαμβεύει στην έκπνοή του. Κάθε θεατρική ένέργεια που άς τότε βασιλευσε χάνε άποτόμα τ'όν θρόνου της. Η σκηνογραφία, ή μουσική άκούσμα και τ'ον κροτούμα άλλάζουν κάβη τους μορφή. Τό Ρωσικό μπαλέττο παίρνει μαζί του μίση τελείως διαφορετική σκέψις δράσεως. Και κάθε μεγάλο ευρωπαϊκό θέατρο δέχεται άνεπιφύλακτα να τ' φιλοξενήση, ββαίνον διά την άφιέρητη έπιτυχία του.

Ψυχή όλης αυτής της καλλιτεχνικής τελειότητας ο Σέργιος Διαγκυλέ, αυτός είνε ο διοργανωτής, ο διευθύνων νός του κρατ' τ'όν μετ' στα στωβάρτα του χέρια...

λέγει μέσα του και τ'όν κεντ'ό. Γι' αυτό καλεί δύο παιδικούς φίλους και συμμαθητές του «Αντρέι, τούς αόλικούς Ρόζενγκραντς και Γουλδενστενν και τ'όν ζήτη άς χάρη να κρατούν συντροφιά με τ'ον πρηνήτα και να προσπαθήσουν με κάθε τρόπο να τ'ον αποσπάσουν τ'όν μουσικό που τ'όν βασανίζει. Τα πρόσωπα αυτά δεν έχουν δική τους; προσωπικότητα, έχουν όμως ένα τόσο έχτυπημένο πρόσωπο, την ίκανότητα να υποκλιούνται με σεβασμό, να θυμαίνονται με διακριτική και να τάχουν πάντα καλά και με τούς έαυτούς τους και τούς άλλους.

Τη στιγμή που βγαίνουν αυτοί από τ'ον αίσουσιον τ'όν άκρόφωτος έρχεται ο Πολώνιος άναγγέλλοντας τ'όν βασιλιά τ'όν έπιστοφόνο πρόθεσιν Βόλτιμανν και Κορβέλιου από τ'ον Νορβηγία, άποφένουσε ο αίσιο πέρας τ'όν άποστολήν που τ'όν άνατέθηκε. Ο βασιλιάς τ'όν Νορβηγία, κατ'άρθρασις ν' άποφείνη τ'όν άνεμίο του άπο τ'όν έπιχείρησι που σκόπευε να κόψη ένάντιον τ'όν Δανία, παρακαλεί όμοιο τον Κλαύδιο να τ'όν έπιτρέψη υπό ώρτομένους έγγυήσεις να περάση με τ'όν στρατό του άπο τ'όν χώρα του για να πάη ένάντιον τ'όν Πολωνία. Ο βασιλιάς άκούει ή ίκανοποίησή του να νεί που είνε ή αότι μίση άξιόλογο διπλωματική έπιτυχία, εχθροστική τ'όν πρέσβεα και τ'όν καλεί τ'όν βρόδου σε βέλπιο.

Σάν άποχώρησιν οί πρέσβεα, ο Πολώνιος τούς άποκάλυψε την αίτια της παραφροσύνης του «Αντρέι, που, καθώς πιστεύει, δεν είνε ή άλλη παρά ο έμμανήλ του έρωτας για τ'όν κόρη του που τ'όν έβέβαλε να κόψη δεσμοί μαζί του μίση και άνήκον σε διαφορετικούς κόσμους κι' ο γάμος με τ'όν κόρη τους είνε άδύνατος. Προς έπίνοιση του λαγυρισμού του παροισάσει κι' ένα έρωτικό που γράφεται στην «Οφίλια. Για να μίση τ'όν μίση όμοιο καμιά άμφιβολία για τ'όν άλήθεια της διάγνωσης...

Τ'όν άποφασίζει να τ'όν άκόμη πιά άναλόγη, όση περίπου υπάρχει και στο φέρομο ένος άποφροκού και άξουσιον και ένος άποφροκού και πολιτισμού. Με τ'όν προσποιητή τρέλλα, για τ'όν ρόλο της όποιος όπλησαν ο άποφροκίτης ψυχολογικές προποθέσεις, έφραζε μελαγχολία που σε πολλά σημεία συγγενή με κεινή τ'όν παραφροσύνης) ή κλίση του στο να λέη την άλήθεια, να κρίνη και να έπικρινη, να ερωτεύεται και να άσκηράζη, βρίσκει θεαμασιαν εύκαιρία κι' έκδηλώνεται έλεύθερα.

ΠΡΑΞΗ Β'. Η πρώτη σκηνή της δεύτερης πράξης είνε στο σπίτι τ'όν Πολώνιου που στέλλει τ'όν ύπρητό του Ρευνάλδο στο Παρίσι για να πάρη χρήματα και γράμματα στο γυίο του, δασκαλεύοντάς τον με τ'όν πρόπο να μαζέψη έμμεσα πληροφορίες για τ'όν διάγνωση και τ'όν ζωη γενικά του περ'ό. Σάν έφθγει ο Ρευνάλδος μίσην ή «Οφίλια τρουμαμένη άναγγέλλοντας τ'όν πάτερ τ'όν τ'όν «Αμλετ ήθελε και τ'όν βρήκε στο δωμάτιο τ'όν τ'όν τέτοια κατάσταση και σε τ'όν χάλια, που τ'όν έρασε. Ξεσοκώφωτος, με τ'όν σωκάρι έσοκούμωτο, με τ'όν κάλτσες άς κάτ'όν στούς άστραγάλους. Άρχίζει τ'όν ένεργεια ένεμένο που είνε πρωτότερα στούς φίλους του πώς άς φερθή παραένει. «Μά ή όψη του ήταν χλωμή σαν τ'όν άνι και τ'όν γόνάτα του έτρεμαν». Αυτά θέβαινα δεν είνε μόνον προσποίηση, αλλά προβόνον συγχρόνως και βαθύτατο πόνο. Η «Οφίλια σύμφωρα με τ'όν διαταγή τ'όν πάτερ τ'όν δέκοφεν άποτόμα τ'όν σχέσεις μαζί του και τ'όν έπέστρεψε και τ'όν έπιστολλές του, πρηνά που τ'όν γέννησε άπαγοήτηση και όδύν. Ο «Αμλετ άγατά τ'όν «Οφίλια και μέσα του διεξάγεται τρομερή πάλη μεταξύ τ'όν έρωτα και τ'όν πάλυ λού...

στον δυνάτο να έκφρασθή με κάποιον άναλόγη, όση περίπου υπάρχει και στο φέρομο ένος άποφροκού και άξουσιον και ένος άποφροκού και πολιτισμού. Με τ'όν προσποιητή τρέλλα, για τ'όν ρόλο της όποιος όπλησαν ο άποφροκίτης ψυχολογικές προποθέσεις, έφραζε μελαγχολία που σε πολλά σημεία συγγενή με κεινή τ'όν παραφροσύνης) ή κλίση του στο να λέη την άλήθεια, να κρίνη και να έπικρινη, να ερωτεύεται και να άσκηράζη, βρίσκει θεαμασιαν εύκαιρία κι' έκδηλώνεται έλεύθερα.

στον δυνάτο να έκφρασθή με κάποιον άναλόγη, όση περίπου υπάρχει και στο φέρομο ένος άποφροκού και άξουσιον και ένος άποφροκού και πολιτισμού. Με τ'όν προσποιητή τρέλλα, για τ'όν ρόλο της όποιος όπλησαν ο άποφροκίτης ψυχολογικές προποθέσεις, έφραζε μελαγχολία που σε πολλά σημεία συγγενή με κεινή τ'όν παραφροσύνης) ή κλίση του στο να λέη την άλήθεια, να κρίνη και να έπικρινη, να ερωτεύεται και να άσκηράζη, βρίσκει θεαμασιαν εύκαιρία κι' έκδηλώνεται έλεύθερα.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ Ο ΑΜΛΕΤ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ Κ. ΝΙΚ. Σ. ΗΛΙΑΔΗ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

Τα λόγια του ατά μας δείχνουν καθαρά πως ή έπίδησις του σκοπού του δεν είνε και τόσον εύκολο πράγμα όπως φαντάστικη στην άρχή πριν σταθμίσω ψυχράμα τ'όν γεγονότα, αλλά παρουσιάζει δυσκολίες που δεν μπορούν να υπερνηθούν άμείως. Κατόπιν έβάλετε τ'όν σημειωματάριό του και γράφει: «Όπως άχρεια ένα τ'όν χαμογέλο όλοένα και νάται όλοένα...»

Η παρατήρησις αυτή σχετίζεται άποκλειστικά με τ'όν πρόσωπο τ'όν Κλαύδιο και όφειλεται στην κατάλληλη που προέβησε σ' ένα θεαμασιαν ειλκική τύπον ή τεραστία διαφορά μεταξύ τ'όν «είνας» και τ'όν «φαιίνεται». Ο Κρέβιφικ είνε εννοούμενος τ'όν «Αμλετ παρατήρησις: «Τρέμει και άντι να προβάλλη τ'όν έγγερίδιό αυτός βγαίνει τ'όν σημειωματάριό...»

Και όμοιος σ' αυτό τ'ούλάχιστο τ'όν στάδιο δεν έχουμε καμιά δικαιοσύνη να κατηγορήσουμε τον «Αμλετ γιατί βήταν άδύνατος να ρίψη τον κύβο και να ένεργήσει άποφασιστικά πριν ξεκαθαρίση τ'όν έδοσας από τ'όν άγκάβια και τ'όν τριβόλους της άμφιβολίας που άρχισε να τον βασανίζει σχετικά με τ'όν άξιοπιστία τ'όν φάσματος. Και τ'όν μαρτυρική κατάσταση που είνε ή άμφιβολία.

Εν τ'όν μεταξύ οί φίλοι του έρχονται και τ'όν μόνον τ'όν συμβαίνει. Από φόβο όμοιος ήμιας κοινολογούσιν τ'όν μουσικό δεν ήκανοποιεί την περιέργειά τους άρκοφίμως να τους δηλώσει πως τ'όν πνεύμα δεν είνε πονηρό αλλά άγαθόν. Τους ζητεί δε ως χάρη να μην άναφέρουν στο κανένα τίποτε...

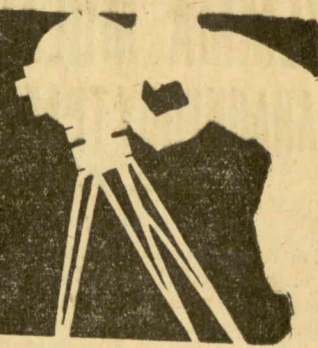
στον δυνάτο να έκφρασθή με κάποιον άναλόγη, όση περίπου υπάρχει και στο φέρομο ένος άποφροκού και άξουσιον και ένος άποφροκού και πολιτισμού. Με τ'όν προσποιητή τρέλλα, για τ'όν ρόλο της όποιος όπλησαν ο άποφροκίτης ψυχολογικές προποθέσεις, έφραζε μελαγχολία που σε πολλά σημεία συγγενή με κεινή τ'όν παραφροσύνης) ή κλίση του στο να λέη την άλήθεια, να κρίνη και να έπικρινη, να ερωτεύεται και να άσκηράζη, βρίσκει θεαμασιαν εύκαιρία κι' έκδηλώνεται έλεύθερα.

Η βινιματογραφική μας θεχίδα

ΑΥΤΗ Η ΝΕΑ ΚΟΠΕΛΛΑ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΡΙΟ Η ΚΥΡΙΑ ΣΑΣΑ ΓΚΙΤΡΥ

Τό έχουν αναγγείλει από καιρό, αλλά αυτή τη φορά τó νέο είναι αληθινό. Θα γίνει μία νέα κυρία Σάσα Γκιτρυ, και τó όνομά της στη ζωή και στέ δεσφρο θα είναι τελικά τó ίδιο: Γενεθίση Γκιτρυ

Ο ΜΑΡΣΕΛ ΛΕΡΜΠΙΕ Ο ΛΑΝΣΑΡΙΣΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Χωρίς υπερβολές, ο Μαρσέλ Λερμπιέ γεννήθηκε αποκλειστικά για να λανσάρει κινηματογραφικούς άστερες. Από τó 1922 που ίδρυσε τήν πρωτότυπη καριέρα του ως σήμερα έχει λανσάρει περισσότερους από 25 κινηματογραφικούς άστερες που μερικοί άποσώθηκαν από τόν κινηματογράφο και μερικοί μεσουρανούν ακόμα, και τó σπουδαιότερο απ' όλα καμιά δεκαπενταριά είναι πρώτης τάξεως άρτιστες.

Αίγοι από τούς σκηνοθέτες μπορούν να παινεθούν πως κατάρθωσαν σε τόσο λίγο χρονικό διάστημα να ανακαλύψουν τόσα ταλέντα μ' όλα τ' άτελευταία ταξίδια τους που διαρκώς κάνουν στο τέσσερα σημεία τού όριζόντος.

Αμέσως παρακάτω σας παρουσιάζουμε μερικούς:

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Ο Ζάκ Κατελαίν ντεμπουάρισε στήν ταινία «Ρόζ Φράνς» τó 1919. Εκείνη την εποχή σπούδαζε στό Κονσερβατουάρ και τόν ανέκαλυψε τυχαίως απ' τις οικογενειακές σχέσεις που είχαν οι δύο οικογένειες, γιατί ο παπός τού Μαρσέλ Λερμπιέ ήταν άγνωστος φίλος τού παπού τού Ζάκ Κατελαίν.

Μία επίσκεψις στό σπίτι της Μερλ Ομπερον στο Λονδίνο

«Η εύτυχία είναι τó μοναδικό ιδανικό μου» έλεγε τó άγγλικό άστέρηλιγες μέρες πριν να παντρευτή τόν Αλέξανδρο Κόρντα

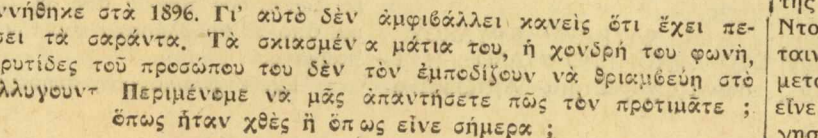
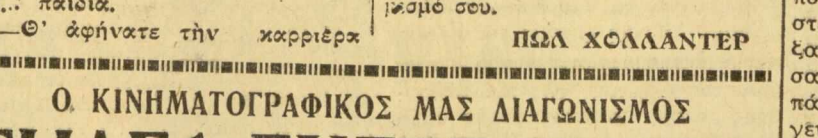
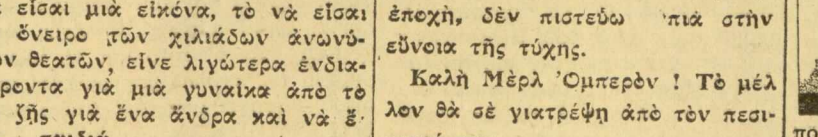
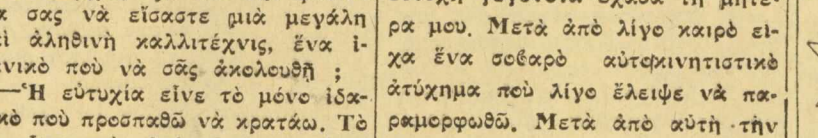
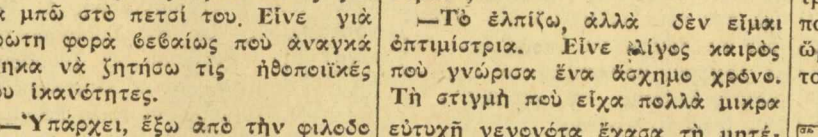
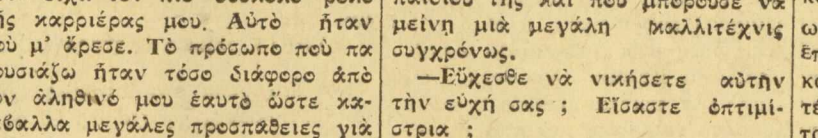
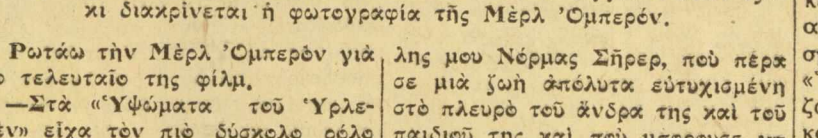
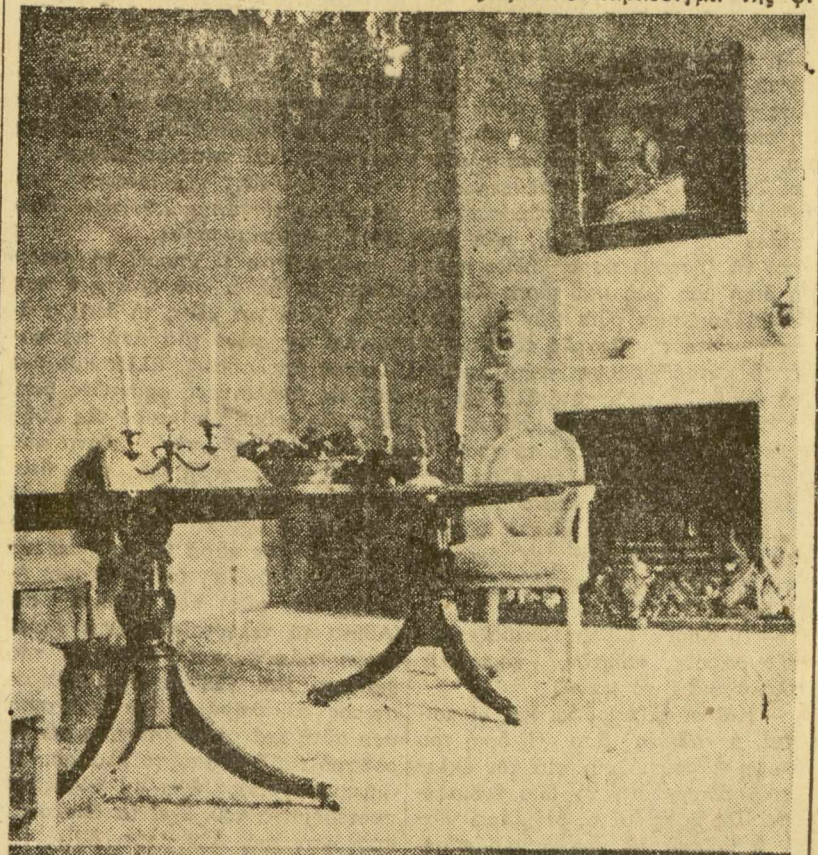
Άίγο μετά άφού τέλειωσε τó φίλμ «Στά ύψώματα τού Υρλεδέν», στό Χέλλυγουντ, ή Μερλ Ομπερον γύρισε στό Λονδίνο. Ένας ελεγκτικός θέρυβος για ένα γάμο της με τόν μεγάλο άμφυχωτή τού άγγλικού κινηματογράφου Αλέξανδρο Κόρντα διεφύσθη. Άλλά δέν υπάρχει κανένας χωρίς φωτιά. Έκανε διακοπές και δέν ήθελε να δεχθή δημοσιογράφους. Είχε όμως τήν τύχη να τής πάρω μία συνέντευξη.

Τά γεγονότα επικύρωσαν κατά ένα τρόπο πολύ άπρόσμενο αυτό που μεύλεγε στέ διάστημα τής συνεντεύξεως. Η Μερλ Ομπερον παντρεύτηκε τόν Αλέξανδρο Κόρντα στις Άντιλλες.

Οι δηλώσεις που πήρα από αυτήν τήν ίδια — πάνε μερικώς εβδομαδάς τώρα — παίρνουν μία όψη πολύ περιεργη.

Νομίζω ότι ή Μερλ Ομπερον είναι ή πιό ώραια γυναίκα που έχω δει ως τά τούρα. Ο κινηματογράφος βοηθάει πολύ στέ να ώραιοποιή τά πρόσωπα και να μειώνη μερικώς άτέλειες. Σε άνταπόδοση όμως δέν μπορεί να άνα-

νεχλεύει καδέλου. Ίσως αυτό να άφρείεται στέ ότι δέν πήρα τήν άπαρξή μου ως δέντέρας πολύ στέ σοβαρά. Υπάρχουν άνθρωποι που ζούν έντελώς μέσα σ' αυτή τή ζωή τού σινεμά, και δέν υπάρχει τίποτα άλλο γι' αυτούς.

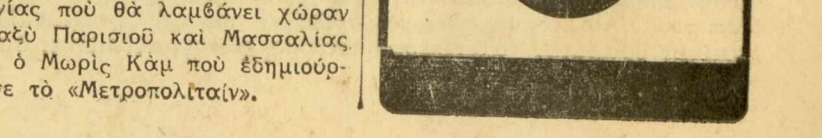
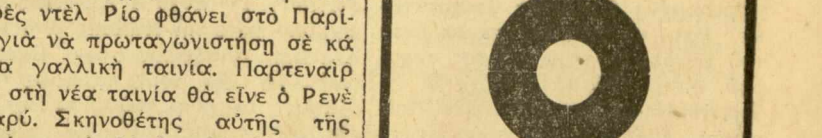
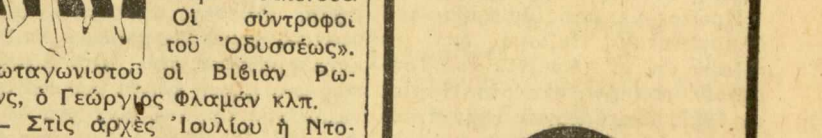
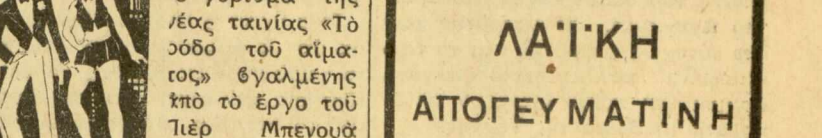
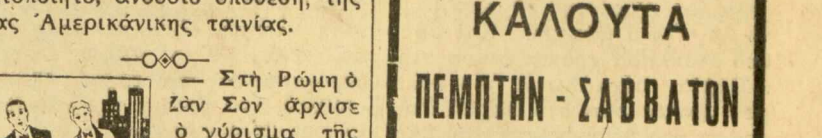
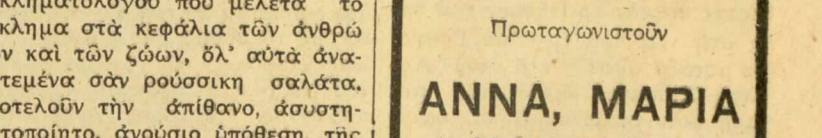
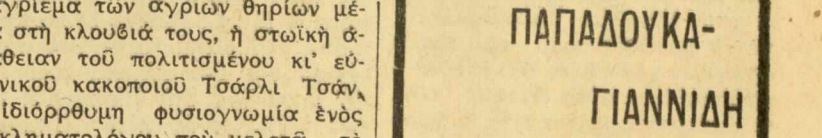
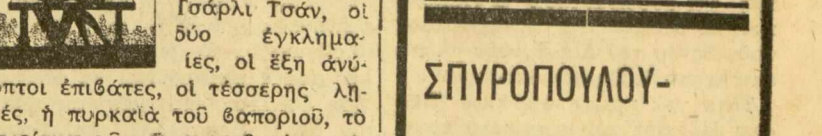
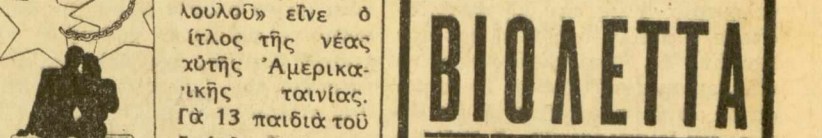
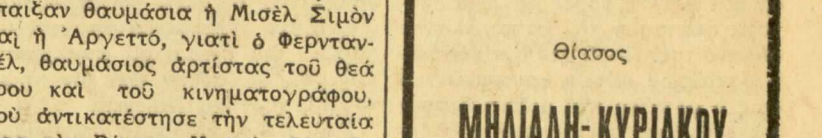
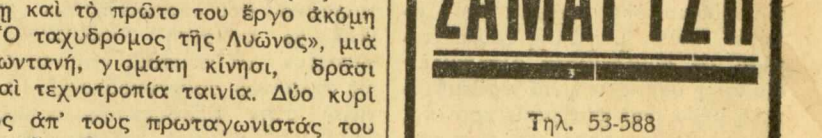
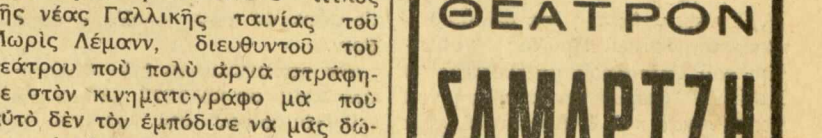
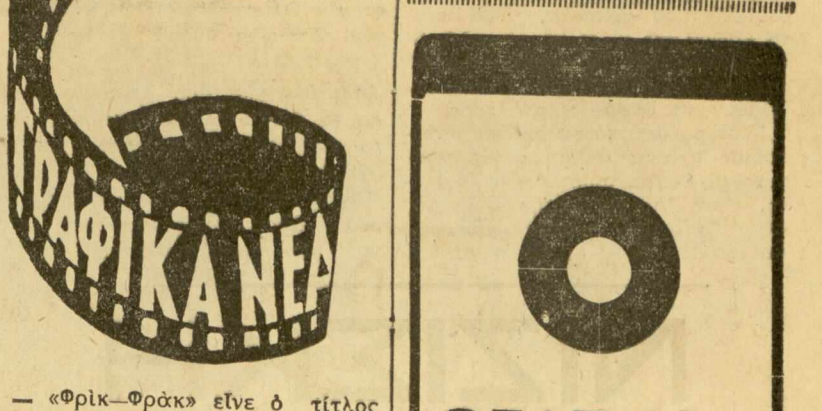
ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΟΥΝΤ

Η ώραιότατη Σουζάν Χαινευδρντ

Ο σκηνοθέτης τού κινηματογράφου σπύι του.

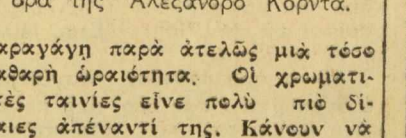
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

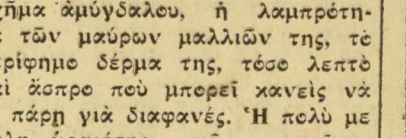
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

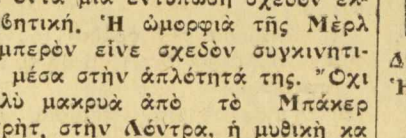
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

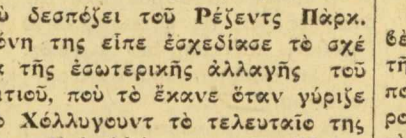
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

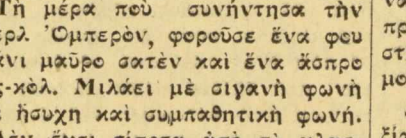
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

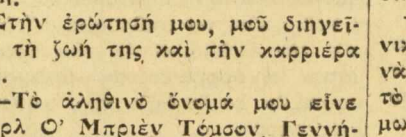
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

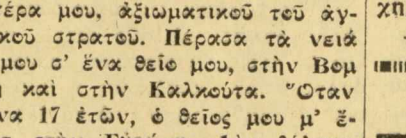
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

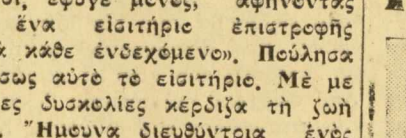
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

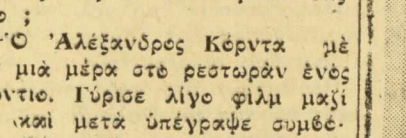
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

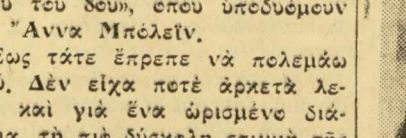
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

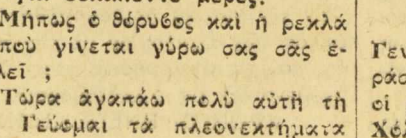
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

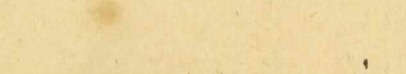
Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

Η Μερλ Ομπερον μαζί με τόν άνδρα της Αλέξανδρο Κόρντα.

Δύο άπόψεις τού τόσο καλλιτεχνικού σπυιού τής Μερλ Ομπερον: Η τραπέζια τής και τó σαλόνι. Άπώ από τó άγγλικό στυλ τής διακρίνεται ή φωτογραφία τής Μερλ Ομπερον.

Ρωτάω τήν Μερλ Ομπερον για τήν τελευταία τής φίλμ. —Στά «Ύψώματα τού Υρλεδέν» είχα τόν πιό δύσκολο ρόλο τής καριέρας μου. Αυτό ήταν που μ' έφερε. Τό πρόσωπο που κα ρουσιάζω ήταν τόσο διάφορο από τόν άληθινό μου έαυτό ώστε κα τεθείκα μεγάλες προσπάθειες για να μωύ στέ πετύοι. Είνε για πρώτη φορά θεθεός που άναγκα στικα να ζήτησω τής ήδσοποιέας μου ικανότηες.

—Υπάρχει, έξω από τήν φιλοδοξία σας να είσαστε μία μεγάλη και άληθινή καλλιτέχνης, ένα ιδανικό που να σας άκολουθή; —Η εύτυχία είναι τó μόνο ιδανικό που προσπαθώ να κρατάω. Τό να είσαι μία εικόνα, τó να είσαι τó όνειρο τών χιλιάδων άνοώντων θεατών, είναι λιγώτερα ένδιαφέροντα για μία γυναίκα από τó να ζήσ για ένα άνδρα και να έζησ με τόν άνδρα σου.

—Ο άφηνετε τήν καριέρα; —Ναι, άφηνετε τήν καριέρα.

—Πώς πήρατε τόν πρώτο σας ρόλο; —Ο Αλέξανδρος Κόρντα με είδε μία μέρα στέ ρεστοράν ένος στυντιό. Γύρισε λίγο φίλμ μαζί μεν και μετά υπέργραψε συμβόλαιο. Τόν πρώτο μου ρόλο τόν είχα στήν «Ιδιωτική ζωή τού Έρρικου τού Δου», έπου ύποδύομεν τήν Άννα Μπέλειν.

—Έως τότε έπρεπε να πολεμάω πολύ. Δέν είχα ποτέ άρκετά λεφτά, και για ένα ώρισμένο διάστημα, τή πιό δύσκολη στιγμή τής ζωής μου, δέν είχα τίποτα να φάω για δεκαπέντε μέρες.

—Μήπως ό θέρυβος και ή ρεγκλάμα που γίνεται γύρω σας σας έννεχλεί; —Τώρα άγακάω πολύ αυτή τή ζωή. Γεύομαι τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, δέν μ' έννεχλεί.

—Τώρα άγακάω πολύ αυτή τή ζωή. Γεύομαι τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, δέν μ' έννεχλεί.

—Τώρα άγακάω πολύ αυτή τή ζωή. Γεύομαι τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, δέν μ' έννεχλεί.

—Τώρα άγακάω πολύ αυτή τή ζωή. Γεύομαι τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, δέν μ' έννεχλεί.

—Τώρα άγακάω πολύ αυτή τή ζωή. Γεύομαι τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, δέν μ' έννεχλεί.

—Τώρα άγακάω πολύ αυτή τή ζωή. Γεύομαι τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, δέν μ' έννεχλεί.

—Τώρα άγακάω πολύ αυτή τή ζωή. Γεύομαι τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, δέν μ' έννεχλεί.

—Τώρα άγακάω πολύ αυτή τή ζωή. Γεύομαι τά πλεονεκτήματα και τά μειονεκτήματα, δέν μ' έννεχλεί.

—«Φρικ-Φράκ» είναι ό τίτλος τής νέας Γαλλικής ταινίας τού Μωρίς Λέμαν, διευθυντού τού θεάτρου που πολύ άργα στράφηκε στόν κινηματογράφο με πρώτο αυτό δέν τόν έμπόδισε να μάς δώση και τó πρώτο του έργο άκόμη «Ο ταχυδρόμος τής Λυώνος», μία ζωντανή, γιομάτη κίνηση, δράση και τεχντροπία ταινία. Δύο κυρία απ' τούς πρωταγωνιστές του έπαιξαν θουαμάσια ή Μισέλ Σιμόν και ή Άργεττό, γιατί ό Φερνταντέλ, θουαμάσιος άρτιστας τού θεάτρου και τού κινηματογράφου, που άντικατέστησε τήν τελευταία ώρα τόν Βίκτωρ Μμασάρ δέν ήταν τελείως στέ ρόλο του.

—«Ο Τσαρλί Γσάν στή Χονοκουλού» είναι ό τίτλος τής νέας άκτής Άμερικανικής ταινίας. Γά 13 παιδιά τού Γσάρλι Γσάν, οι δύο έλλημαίτες, οι έξη άνώποποι έπιβάτες, οι τέσσερις λιηστές, ή πυρκαϊά τού θασοριού, τó ζαργίωμα τών άγριων θηρίων μέσα στή κλουβία τους, ή στωϊκή έπαθείαν τού πολιτισμένου κ' εύγενικού κακοποιού Τσαρλί Γσάν, ή ίδιόρρομη φυσιογνωμία ένός έγκληματολόγου που μελετά τó έγκλημα στά κεφάλια τών ανθρώπων και τών ζώων, δλ' αυτά άνακατεμένα σάν ρουσική σαλάτα, άποτελούν τήν άπίθανο, άσσηματοποιητό, άνοσίμο ύπόθεση τής νέας Άμερικανικής ταινίας.

—Στή Ρώμη ό Σάν Σόν άρχισε ό γύρισμα τής νέας ταινίας «Τό νόδο τού αίματος» θγαλμένης έπί τó έργο τού Πιέρ Μπενουά. Οι άντρωφοί τού «Οδυσσεύς».

—Πρωταγωνιστού οι Βιθιάν Ρωμάνος, ό Γεώργιος Φλαμάν κλπ.

—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

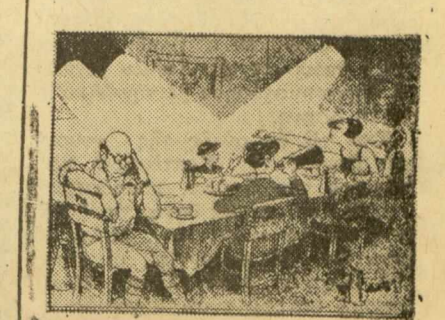
—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

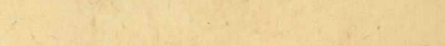
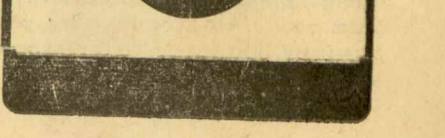
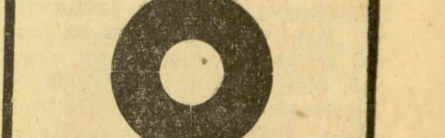
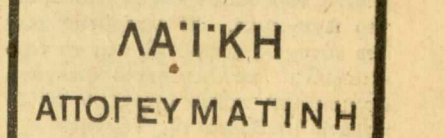
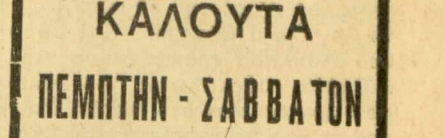
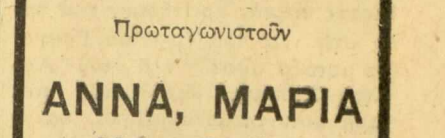
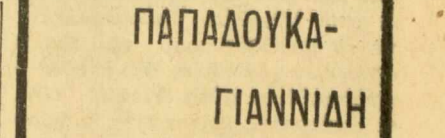
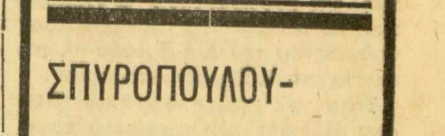
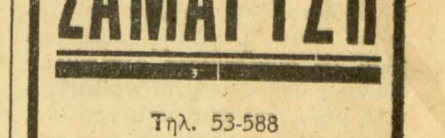
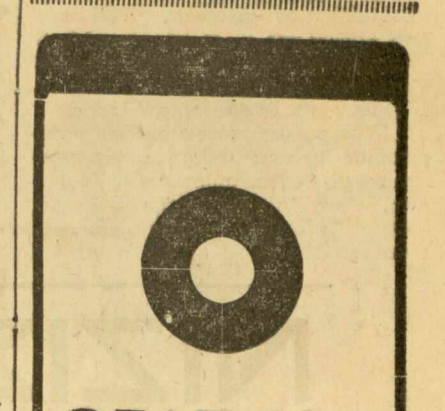
—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

—Στις άρχές Ιουλίου ή Ντολόρες ντέλ Ρίο φθάνει στό Παρίσι για να πρωταγωνιστήση σε κάποια γαλλική ταινία. Παρτεναίρ τής στή νέα ταινία θα είναι ό Ρενέ Νταρού. Σκηνοθέτης αυτής τής ταινίας που θα λαμβάνει γάραν μεταδό Παρισίου και Μασσαλίας είναι ό Μωρίς Κάμ που έθρημούγησε τó «Μετροπολιτάν».

Η ΞΕΝΗ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ο σκηνοθέτης τού κινηματογράφου σπύι του.

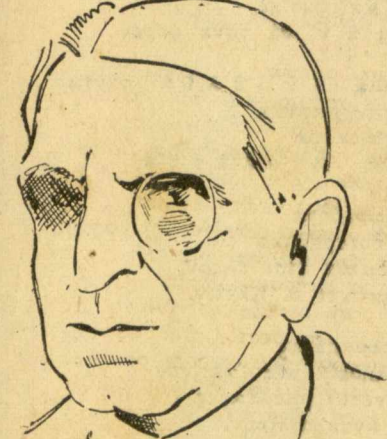

Η ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ "ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΩΝ" ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΤΩΝ ΚΑΛΙΤΕΧΝΩΝ ΜΑΣ;

ΟΜΙΛΟΥΝ Ο Κ. Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ, Ο Κ. Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ο Κ. Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ, Ο Κ. Δ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ, Ο Κ. Μ. ΛΟΥΝΤΕΜΗΣ, Η Κ. Γ. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ, Η Κ. Ε. ΛΑΞΙΟΥ Ο Κ. Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΚΑΙ Ο Κ. Κ. ΔΑΜΑΣΙΩΤΗΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ Κ. ΜΙΛΤ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ Τύχη αυτή εξαιρετική για έναν συντάκτη να ηγαίη να συναντήσει ένα πρόσωπο ενός Σωματείου καλλιτεχνικού και να τους βρήκη δλους σε συνεδρίαση, πρά...

Ο Κ. Μ. Μαλακάσης

μα όχι τακτικό. Ο Πρόεδρος της 'Εταιρείας, ποιητής κ. Μαλακάσης, στην άρχη συσασαχεται λίγο ν' απαντήσει, αλλά στο τέλος βέβαια και μάς λέει:

— Ντιλεντατισμός για μένα είναι ή λογοτεχνία, ή ποίηση. "Ολα τα άλλα έξω απ' αυτά αποτελούν το επάγγελμά μου. Χωρίς αυτά να σημάη πως αγαπώ και μ' ένδιναφέρει λιγότερο απ' όποια μου άλλη ασχολία ή ποίηση. Είχα διαβάσει και στον Γκαίτε ότι δτι γίνεται σαν έρασιτεχνία αυτό έγει επιτυχία, γιατί γίνεται με ειλικρίνεια. Και τότε είπα! Μπρέ! Αυτό το πράγμα — δηλαδή το ν' αγαπώ ποιήματα και πεζά — το έκανα τούσαν καιρό έρασιτεχνικά, χωρίς να ξέρω τί λέει ο Γκαίτε!

Ο Κ. Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ — Σας απαντώ δι' έρωτισμός; — Μπορείτε στους σημερινούς καιρούς και τόπους να μου καταρίσετε ποιά δεν είναι τα έρασιτεχνικά;

Δεν ξέρω πώς ο ποιητής μας με τον πανερασιτεχνισμό του αυτόν τα κανονίζει με τη ζωή από την πρακτική της πλευρά.

Ο Κ. Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ Ο ποιητής και μεταφραστής κ. Καρθαίος, μάς είπε: — Μ' άρσας εσ' άπίστευτο θαύμα ή μουσική. Δίνω όλο το είναι μου γι' αυτήν. Παλαιότερα εύρισκα εύχαριστήση από τα σκιστάρω. Τώρα ή ζωή με τις απαιτήσεις της μάς περιώρισε πολύ. Το διάβασμα μου τρώει τις περισσότερες ώρες. Σημειώστε ότι αντίπαθώ πολύ όλοι τους συλλογείς, αλλά τις συλλογές.

Ακαθόριστο είναι αν αυτό το τελευταίο άναφραται στις ποιητικές συλλογές!

Ο Κ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ — Ίσως ή περιεργότερη έρασιτεχνική ασχολία να είναι του κ.

Ο Κ. Δ. Βουτύρας

Βουτύρας. — Τι κάνουν τον ρωτάμε, όταν δεν γράφετε; — Άπιασώ το κεφάλι μου όταν τούχο γιατί έγραφα στην 'Ελλάδα.

— Μά... να το γράφω αυτό; — Και βέβαια... κακό είναι; Κακό είναι γι' αυτούς που θα το διαβάσουν.

— Έχετε τη μονία να μαζεύετε τίποτε, καμμία συλλογή από περιέργα πράγματα; — Ναί, να μαζεύω λεφτά!

Αποδοίμον εντέλως φωνογραφικά τα λόγια του διηγηματογράφου μας, που μέσα απ' αυτά ηγαίη δέ μια τραγική αλήθεια για τη θέση των λογοτεχνών στον τόπο μας.

Η ΚΑ ΓΑΛΑΤΕΙΑ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ Χαρά Θεού ή Κα Γαλάτεια. Με την χαρακτηριστική Κρητική προφορά πού δεν μπόρεσε να την ισοπεδώσ, παραμονή τούσαν χρόνων μακρού απ' τη νησί, έλασκαί πάνω σου ένα πράγμα που στέλλεται περιπατώ και τούς ψεύτικους τύπους της εκάστη συμπεριφοράς και τις άλλες συστολές.

— Είμαι πολύ έγκρατής, μάς άπαντή. Δεν έχω ούτε πάθη, ούτε μανίες. Ο μόνος μου έρωτας είναι ή τέχνη. Η έρασιτεχνία είναι το μόνο που άνεκαθεν άντιπάθησα. Γιατί είναι μία νόθα κατάσταση που πρέπει να την άποφύγομε τόσο περισσότερο, όσο γίνεται εις άβρας της τέχνης πού δέ σηκωνει νοθεία.

— Εκτός από το γράψιμο κάποτε τίποτε άλλο;

— Μάλιστα, την λογοτεχνία, 'Ε-

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗ ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΞΕΝΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Οι πληροφορίες πού διεβιβάσθησαν τηλεγραφικώς από την Φραγκφούρτη σχετικά με τις έκει παραστάσεις του Βασιλικού Θεάτρου έχουν ως εξής:

Ο άναποκρίτης του ήμειπισήμου γερμανικού Πρακτορείου μεταδίδει ως άκολουθως τας εντυπώσεις του εκ της πρώτης παραστάσεως της «Ηλέκτρας», υπό του θιάσου του Βασιλικού Θεάτρου της Ελλάδος από της σκηνης του κρατικού θεάτρου της Φραγκφούρτης, όπου ή παράστασις εδέησε να γίνη διότι ή κατοικία δεν έπρεπε να λάθη χώραν εις την πλατείαν Ράινενμπεργκ, ως είχαν άρχικώς κανονισθή; «Η παράστασις της «Ηλέκτρας» — λέγει ο Γερμανός άναποκρίτης — έσημείωσεν έντελώς εξαιρετικήν έπιτυχίαν. Η έ-

Ο Κ. Μ. Λουντέμης

πιτυχία αυτή άποδείξει ακόμη μεγαλύτερα και περισσότερα άξια λόγου όταν κανείς λάθη υπ' όψην ότι ή παράστασις ένένητο εις νεοελληνικήν γλώσσαν, την όποιαν ελάχιστοι γνωρίζουν εν Γερμανία. Συνεπώς οι Έλληνες καλλιτέχνη έσημείωσαν έν ένθουσαν έπιτυχίαν τών, χωρίς εις την ήθροίαν και τας χειρονομίας των. Παραουσίασαν τούτο τρώως αλ σύγγραμμα 'Ελληνες την άρχαίαν ελληνικήν τραγωδίαν κατά τρόπον άληθώς άξιόμιμητον.

Ίδιαίτερον έντύπωσιν έπροέβησεν εκ του γερμανικών Κοινών ο τρόπος με τον όποιον ελύθη το πρόβλημα του χορού, δυσχερέστατον διά κάθε ακινοθετήν, άντιμετωπισθέν όμως με πλήρη έπιτυχίαν και τελείως ικανοποιητικώς από τους Έλληνες. Ο χορός, τοποθετημένος δεξιά και αριστερά της σκηνης, παρακαλούθει δλην την δράσιν με έκφραστικώς χειρονομίας. Η Κωνίνα Παζινοπούλου έσημείωσεν εις τον ρόλον της 'Ηλέκτρας κάτι το έντελώς έξαιρετικόν και είχε πλείστας σιγυμάς κατά τας όποιας συνεικνίζοντο ο άκροατήριον, έξεστηροσάσασα την ύψιστην άισθήσιν του άνθρωπίνου πόνου. Ο κ. Καταπόπουλος εις τον ρόλον του Ορέστου ένεδάσκησε τον δύσκολον ρόλον του άδελφου πού αγαπή και εκδικείται συνάμα και πού ή εμφορμένη τον δοηθεί να φέρη εις πέρας την άποστολήν του. Η Βάσση Μανουλιδου ένεδάσκησε τον ρόλον της Χρυσοθέμιδος με δλην την γλυκύτητα της άδελφικής στοργής. Η 'Ελένη Παπαδάκη ήπληρε μία Κλυταιμνήστραν άγρίως παθητική. Το γερμανικόν Κοινόν — καταλήγει ο Γερμανός δημοσιογράφος — έθαύμασεν άνευτε φιλάνκτως και έχειροκρότησεν επί μακρόν όλους τούς συμμεσχόντας εις την άξιωμαίνουσαν αυτήν πέννα, έχω το πύ άξιολογήντο όφος του κόσμου.

Φίλε μου, να με πιστεύετε. Δεν ύπάρχει πύ άσκοπη σπατάλη χρόνου από το γράψιμο. Είναι άληθινή η κατασίσην να κλειδωνόμαστε και να φρούμε μέσα στους τέσσερις τοίχους του γραφείου, τη στιγμή πού τούση ζωή παλαίει γύρω μας.

Εγώ δέ θάγραφα ποτέ, αν στα μεγάλα μου παράπονα τύχαιεν να έφρισκα ένα πράγμα τόσο φτηνό και πρόχειρο όσο είναι μία παγκύληκόλα χαρτί κ' ένα μολύβι. Αν κείνη την ώρα είχα χρήματα για ταξίδια, για πολυτέλεια, για κρασιά, αν είχα χρήματα για άναση και για τρέλλες, χρήματα και ύπομνη για ένα πύδον, αν είχα θηλυτερο και σαγήνη για έν ένα έρωτα, στή — μα ποτέ — δεν θάρτανα στην κατανάνια να γράφω διηγήματα.

Νομίζετε ότι σας λέω υπερβολές; Βρίθη μου έναν άνθρωπο πού να σας θεατώσιν ότι είπα ποτέ το αντίθετο. Κάθε φορά πού με συνιστούσεν κάποιον και συμπληρώνω «Λογική», φουρκίζομαι και με πιάνει το παράπονο. «Γιατί με εκθέτετε;» λέω κρυφά στον φίλο πού κάνει τις συστάσεις. Μοφ φαίνεται δέ πάντα ή σχεδόν πάντοτε, ότι στή χείλη πού ξένου διαβάω ειρωνικά: «Λογικήν; Το ταλαίπωρο το παιδί!»

Πιστεύω καλά σ' αυτά πού λέω. Αν πού ετύχησώ και άποκτήσω χρήματα, θα τυπώσω αυτά τα πενήτεξ έλληλαρικά πού έχω γράψει και θα κυττάω να προφύωσά με ζήσω σαν ά ν θ ρ ω π ο ς.

Ο Κ. ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ! — Έχετε έρασιτεχνικές ασχολίες; — Μάλιστα, την λογοτεχνία, 'Ε-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκων, δεν γνωρίζω ακόμη εις ποια αίτια, είχατε έγκαταλείπει την Ίδαν να έλθετε εις τας 'Αθήνας. 'Ητο τούσαν κατηγορηματικός ο τόνος της φωνής σας εις έκείνο το τηλεφώνημα, ώστε πιστεύω άκράδαντως ότι όποιοσδήποτε άλλος εις την θέσιν μου, θα έγκατέλειπεν εύθους το ζήτημα. 'Αλλ' εγώ έπέμεινα διότι επί-

παιτός άλλου να προσφύγω εις του άγγυς παρελθόν και να φέρω εις την μνήμην μας άγαπητέ Μάισον, τον άρκετά όγκοδη φάκελον της άλληλογραφίας μας της σχετικής με την Έλευσιν εις τας 'Αθήνας της Όπερας της Φραγκφούρτης. Πόση αισιοδοξία εις τας άρχάς και πόσα δυσκολία εύθους άμέσως. Ποτέ δεν θα λησμονήσω του τηλεφώνημα πού μου έκάμεισεν από την Σόφισιν. Υπείκ

ΤΑ ΕΥΨΥΧΙΑ "ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ"

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΡΙΝ ΑΠΟ 2.400 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΘΗΣΟΠΟΙΩΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΩΝ

Ο μουσικός Στρατόνικος — πάντοτε με κέφι και χιούμορ εις τὰ περιγίματα του — παραυρίσκει κάποτε εις μίαν συναυλίαν, κατά την οποίαν ἐπρόκειτο να ἐκτελέσῃ ὄλο με αὐτὸν ἕνα ἀ-δέξιος μουσικός γνωστός του. Τὸν πλησιάζει, στὰ παρασκηνία, πρὸ τῆς ἐκτελέσεως καὶ τοῦ λέγει μὴ σπουδαιοφανῆς ὄφρα:

— Ἐγὼ μὴ ἰδέαι· Ἐοὐ νὰ μὴ παῖξῃς τώρα. Νὰ παῖξῃς μετὰ τὸ τέλος τοῦ προγράμματος.

— Ὅταν τὸν ἐρώτησαν γιὰτί κά-νει συχνὰ περιουσίας καλλιτεχνί-κας καὶ δὲν μένει εἰς μίαν ἑλλη-νικήν πόλιν μονίμως, ἀπήντησε:

— Οἱ Μουσῆδες μοῦ ἔχουν ἀνα-θέσει νὰ γυρίω τὰ διάφορα μέρη τῆς χώρας καὶ νὰ εἰσπράττω ἕνα τόσο τοῦ ἑκάστου — φέρω τὴν ἀφίλοισιαν τῶν Ἑλλήνων.

Εἰς τὴν Θράκην κάποτε ἐπῆγε νὰ πᾶρῃ τὸ μῆτιν τοῦ εἰς παρα-δάσσεια λουτρά. Ἐνῶ ἐβύβου-το, βλέπει τὸν ἰδιοκτίστη τῶν λουτρῶν ἢ ἀδείαζον κοῦδάρη πηλὸν στὸ πλάγι του. Κατόπιν τὸν βλέπει νὰ μεταφέρει θαλάσ-σιο νερὸ ἀπὸ τὴν ἀντίθετον πλευ-ράν.

— Ὅριστε μας! φωνάζει τότε. Μὲ πολὺ κέρμας ὁ ἄθλιος κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν!

Ο λυρικός ποιητής Κινησίας, ἐπιστρέφων μὴ βροδῶν στὸ σπί-τι τοῦ με φίλους, ἠθροῦν ἰσχυ-ρὸν καλλικόνον καὶ μὴ προφθά-σαι νὰ εὐρῆ θέσιν προχέου ἑγ-καταστάσεως, ἔπαθε τὸ ἀνεπα-νόρθωτον κοντὰ εἰς τὸ βᾶθρον ἕνα ἀγάλματός τῆς Ἐκείνης, μέ-σα εἰς τὸν δρόμον. Ὁ Ἀριστο-φάνης πληροφορηθεὶς τὸ συμβῆν ἔγραψε εἰς τὸν «Γριπτάβη» τοῦ:

Καυμένη Τέχνη! Κλάψε μαε, ἐπιπνεῖσαι τώρα δὲν περὶν. Πρῶτα μεθούσαν κι ἔγραψαν τώρα μεθῆναι καὶ ξερνᾶν, καὶ τελευτᾶσαι, ξαφνικά, οἱ ποιηταὶ μας δὲ βασιτοῦν καὶ ἀπὸ τὰ ἐντερικά.

Ο Στρατόνικος ἤκουσε κά-ποιαν ν' ἀπαγγέλλει μέρος ἀπὸ δράμα τοῦ ποιητοῦ Καρκίνου, καὶ μάλιστα ἐπέλεξε, τὸν ἐρώτησε τί-νος ἦσαν οἱ στίχοι:

— Τοῦ Καρκίνου! ἀπήντησε ὁ ἐκτελεστής.

— Αἱ Μάλιστα! εἶπε, Κάβου-ρας θὰ τοὺς ἔγραψε. Ἀνθρώπος δὲν μπορούσε νὰ τοὺς γράφῃ!

Εἰς τὴν «Ἠλέκτρα» τοῦ Σοφο-κλέους ὁ διάσημος ἠθοποιὸς Πά-λος, παίζων τὸν ρόλον τῆς θρυλι-κῆς βασιλοπούλας, γιὰ νὰ δώσῃ δ-λὴν τὴν φυσικότητα τοῦ πόνου γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ Ὁρέστου, ἐπῆρε εἰς τὴν σκηνὴν τὸ θρήνον τὴν ὕδριαν μὲ τὴν στάκτην τοῦ προσφάτου ἀ-ποθανόντος παιδιοῦ του καὶ ἐθρή-νησε τὸν ὑποθετικὸν νεκρὸν ἐκ τοῦ φυσικοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔμενε παροιμιώδης δειγμα εὐσυνειδήσιας καλλιτέχνη.

Τὸ ἀνεκδοτὸν αὐτὸ, γνωστὸν δέ-σθαι εἰς τοὺς περισσότερους, τὸ ἀναφέρει ἀπλῶς γιὰ νὰ καταλήξῃ εἰς κάποια σύγκρισιν τοῦ Πάλου με τοὺς μετέπειτα πρωταγωνιστάς, Μετὰ 100 χρόνια — τὴν ἐποχὴν

ΤΟ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

Δυόκοκκόρια μονιασμένα ΤΟΥ Κ. Ι. ΑΡΖΑΝΤΩ

— Κύττα τὸν Κωσοῦά!... Νάτος!... Ἐκεῖνος ποὺ κά-θεται ἐκεῖ κάτω στὴν «Να-πολιτάν»... Δὲν θυμάσαι τὸν Κωσοῦά ποὺ κάποτε στὸν ἴδιο λό-γῳ στὸ ἄλγερ; Δὲν πᾶμε νὰ τὸν κ-λημερίσωμε;... Ἰώως μᾶς προσφέρει καὶ τίποτε νὰ βρέξωμε τὸ λαρόγγι μας. Δὲν θέλεις νὰ πᾶμε;... — Ὁχι, φιλε μου... — Ἐχεις ἀδι-κοπὴ... Ὑπόθετα, καί, γιὰτί μὴ μέ-ρα μοῦ εἶπε: «Δὲν ξέρεις τί ἐνο-χλητικὴ εἶνε. Σὲ κάθε ταχυδρο-μείω λαμβάνω γράμμα τῆς. Ἐνα γράμμα σεπτόν, εἰκοσιπέντε με-γάλες σελίδες πυκνογραμμένες. Καὶ πάντοτε μοῦ διηγείται τὴ

Ἡ φίλη μου ἦταν χαριτωμένη.

ζωῆς τῆς. «Αἱ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ διὰρκῆσῃ... Ἄ! ὄχι!... ὄχι!...» — Μὴ τῆς ἀπαντᾷς... Ἦταν ἕξω φρενὼν μᾶσί τῆς, ὅσο μίλαγε γι' αὐτὴν τόσο στε-νοχωριόταν, φούσκωνε καὶ ἐ-φούσκωνε... — Ἀυτὴ δὲν εἶνε ξυραφάκι, εἶνε ξυραφάκι δικότου... — Καὶ τί σκεπτεσαι νὰ κάνῃς; — Δὲν ξέρω ἀκόμα!... — Σκέφθηκε γιὰ μίαν στιγμὴν κ' ἔσπερα ἄρχισα νὰ γελᾶ. — Ἄν ἦσουν εὐγενικός ἀντρας καὶ καλὸς φίλος;... — Εἶμαι... — Τότε θὰ τῆς ἀπαντοῦσαι... — Τί νὰ τῆς ἀπαντοῦσαι; — Ὅτι τοῦ κατέβαν στὸ κεφάλι!... — Τί ἦθελος νὰ τῆς ἔλεγα;... — Αὐτὸ μοῦ εἶνε ἀδιόφορο, τὸ μόνο ποὺ θέλω εἶνε νὰ μ' ἀφήρῃ ἡσυχο!... Σὲ ἐξουσιοδοτῶ ἐν λευκῷ... Ὁρκίζομαι... Ὁρκίζομαι... Τὸ ἴδιο βράδυ ἔγραψε στὴν ἀ-γνωστὴ κυρία. Ὁ Κωσοῦά δὲν εἶχε τὴν περιέργειαν νὰ μάθῃ τί τῆς ἔγραψε καὶ ποτὲ πᾶν δὲν κά-ναμε λόγο γι' αὐτήν... Τέλος ἔφθασε ἡ ἐποχὴ τῶν ἀ-δειῶν κ' ἐγὼ μὲ τὸν Κωσοῦά ταξιδεύομαι μὲ τὸ ἴδιο βατόρι γιὰ τὴν Γαλλία. Γιὰ τὴν γυναῖκα, ὅριτε κάναμε πᾶν λόγο. Ὁ Κω-σοῦά μεθυσμένος πᾶν ποὺ βρι-σκόταν εὐθέροως ἐπλάσε διεντρα εὐτυχίας. Ἐγὼ ἤμουν πρὸ σκε-πτικὸς, πρὸ ἡσυχος. Ἡ φίλη μου, μὸ εἶχε γράφει πὸς θάρροταν στὴ Μασσαλία νὰ με ὑποδεθῇ καὶ γι' αὐτὸ δὲν πολυσυζητοῦμην τὸν Κωσοῦά ποὺ κατέστρωσε τὰ σχέδια τῶν περιπετειῶν... Ἀπὸ λῆψῃ ἀπὸ ἐπίδειξη, πᾶρτο ὅπως θέλεις, τὸν προσκα-λέσσα νὰ φάμε μαζί. Ἡ φίλη μου ἦταν χαριτωμένη, ὑμωφικὴ, λεπτὴ καὶ εἶχε πολὺ καθὼς πρέπει τρῶ-πους. Ὁ Κωσοῦά, γιὰ γατρί τῆς

ΦΟΞ ΜΟΥΒΙΤΟΝ - ΝΙΟΥΣ

Ἄγαπῶντο συνάνθρωποι, καὶ φίλοι με ἀναγκάσται ἐλίγην ἔσθιν ὅς ζῆται καὶ προσεχὴν νὰ δώσται εἰς ἕνα τόρα ἔσθ ὅς πῶ εἰς τὸν φιλίον ἐλίγην φιλεπαίγημα καί... ἐμπιστευτικόν.

Πιστεύω νὰ τὰ μῦθετε. Ἐφέτω ἀπεφασίθη ἡ ἐσθὴν τοῦ ἠδουεῖο νὰ γίνῃ στὸν Ἰππὸδρομο. Οἱ ἐτοιμοίαις ἄρχισαν. Κί' ὅπως ἐκανεῖναι ὁδὴν γιὰ «κλεῖν» τὸν κλασσικὸν ἐκείνον... ποδαρῶρομα, Διοργανωτὴν τῆς ἐξελκὸν τὸν Πέτρο Κυριακὸ ἀνδρῶνο ποὺ τὰ μέρη αὐτὰ περίφημα τὰ ζέρει κ' ὅπως παντὸ πιστεύεται, κί' εἶνε κ' αὐτὸς τὴν ἐσθὴν ποὺ ἀνέλαβε... γ κ α ν ἰ ἰ ν ὅ θὰ τῆνε φερεῖ

— Ἦταν γνωστὸ ἀέ εἰους μας, πὸς μὴ Κ α μ ε λ ἰ α πάντα ἔλα τὰ ἄλλα λευλευδα, τὰ ἔδειξε στὴν μᾶντα μὰ φέτες ἀπεδείχθηκε ἄλλα καὶ νῆτα-ακῆτα πὸς δὲν ἀξίζει τίποτε μπροστὰ ἀε μὴ Β ἰ ο λ ἔ τ τ α.

Ἡ Ἰατρίδου ἡ φτωχὴ σκληρὰ ἐπιμωρήθηκε γιὰ ἕνα μῆνα ἐλόκληρον τὴν ἀκεία ἐστερήθηκε χάρις στὸ πεισμα τοῦ Ἄττικ. Καὶ ἐμᾶς ἔσται πλέον πὸς τὰ ψευτοκαμάρια δὲν τὰ σπικῶνται ἐ...Κλέων.

Πελοῦ μᾶς σκέτιον θαρρὸ ἀ θεατρομαχίδες τὰ νῆζα καὶ τὰ κολπα τοὺς σ' ἄληθεια μᾶς ἰαλίουν κινεούργους μᾶς ἀνείκαμε μὲ φινεται μπελλίδες παντὸ ἀνακατεύονται, κί' ἔλα τ' ἀνακαλλίουν. Καὶ λέγοντας τῆς κέρης τὸν δὲν δὲν εἶπε πῆρνευε πάντοτε ξεφουρτῶνται ἐκεῖ ποὺ δὲν τῆς σπέρνευε. Τὰ διαφέρῃ ἰσητήματα αὐτὰς τὰ κινεούργους. Μὲ πεινὸν θὰ παῖξῃ, ἡ κερη τους. Τὶ ρελοῦ τῆς ἄουσον πὸς θάτῃς γράφουν νεύμερα ἔσου θὰ τῆς ἔγραψουν πῶς θὰ τὴν πληρῶσουν

Πῶσες ρωμάντες καὶ ταχὲν ὁδὴν νὰ τραγευδῆσῃ μὲ πειὰ πρωταγωνιστήρι πρῆπει... νὰ τὰ τσουαχρίσῃ μὲ πειὰ νὰ ξεμαλλιάσῃ, μὲ πει... νὰρῆ στὰ χέρι, μὲ πει... στὰ μαχίρια μὲ πειὰ θὰ παῖξουν... ξυραφίαις καὶ θὰ γενούν... κίμῃ, γιὰ ἔλα αὐτὰ τὰ πρᾶγμα φρονεῖται... ἡ μαχί. Ἦ' αὐτὶ δὲν πρῆπει ἢ νῆμῃ ἠδουεῖο μὲν-ἰλῆ τὴν καὶ παραξηγηθῇ ἡ σακωδὴ μὲ μίαν ἄλλη μεσοκῆ... νεάουσα, ἡ κί ἄλλῳ... μπερῆκα νὰ λέμε τὸ περίφημον: Σηπῆστε τὴν γυναικῆ Ἄλλῃ χωρίς ἐνδοιαμοὺς καὶ δίχως μὸς καὶ μὴ νὰ λέμε ἀκριβέστερα: Σηπῆστε τῆ... μ α μ α.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΣΤΟΝ ΟΡΕΣΤΗ ΛΑΣΚΟ

Ἐχεις ψυχὴ ποὺ συγνεῖ, ἔχεις καρδούλα μάλαμα κί' ὅσο γιὰ γλῶσσα ξεπερᾷς καὶ τὰ... ἰαχρησάλαμα. Ἐἶδες ἔταν λες «Υέται» «Τὰξ-Ρεῖα» «Οὐατῆνα» ὅπως μεγάλε πεινῆ ποὺ γράφεις στίχους ἄριστους ἔταν τοὺς γράφεις καὶ τοὺς λέει προχέου ἢ ἀπεροβιαντα νὰ ἔχουν ἐν κ' ἐκατῆ, κωεῖρῆτα ἢ... ματανῆτα!

ΣΤΗΝ ΚΟΥΛΑ ΓΚΙΟΥΖΕΠΕ

Τὸ βᾶρτο τ' ἀγάπησε, σ' ἀγάπησε κ' αὐτὸ κ' ἱερὰ τὸν ἔγινε — ὡς ἦτανε γραφῆ. Ἦ' αὐτὸν σὺ τὴν κατῆκτηση καθεῖς πανηγυρίζει ἢ ἔταν τὴν ἐγκατέλειψες γιὰ λίγη τὴ σκηνὴ τὸ πᾶν τὰ ἐκκατῆρις ἢ γυνὴν ἦταν κενὴ γιὰτ' εἶνε σκῆρα ἢ ζῶ... Καί... Σκῆρα ποὺ γυρίζει ἢ

ΣΤΗ ΝΙΝΗ ΖΑΧΑ

Εἶσαι ἄριστ' ἀληθινὴ, Νινὴ κερταῖ—ἔριμῆδες εἶσ' ἕνα πεινῆ σωστῆ, Νινὴ μεῖ εἶσαι ἱερῆς ἢ κί' εἶσαι χωρίς ὑπερβῆ τ' ἀνφᾶν—γυτῆ» μὸς πλέον σὴν παῖξῃς πᾶνον ἢ τραγευδῆς ἢ παῖξῃς τὴν κιδῆρα καὶ σὸ ἔλο τὸν κωμο συγνεῖ ἢ φουλέκα ἢ παδῆρα σου μὴ κῆτ μὴ σ' ἐρωτεύθῃ κί' ἐσῆνανε ὁ Κλέων! ...

ΠΥΡΗ—

«Μὲ κάνεις ἕξω φρενὼν... Τὸ κάτο—κάτω τῆς γραφῆς εἶμαι ζωντανὸς δὲν εἶμαι πεθαμένος». — Λάθος ἔχεις φίλε μου, εἶσαι πεθαμένος, μὴν ἐπιμένεις. Ἐπειτα θάφτης καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκεῖνα ποὺ σκέπα-σαν τὸν τάφο σου! — Ὑστερα ἦθελε νὰ μάθῃ ποὺ ἦ-σουν θαμμένοι, κί' ἐγὼ τῆς ἔ-στειλα τὸ σχεδιάγραμμα τοῦ νε-κροταφείου τοῦ Ἄλγερῶν μ' ἕνα σταυρὸ στὸ μέρος ποὺ σ' εἶχαν θάμει. Ἐκτος τᾶφος, δεῖτεση λεωφόρος ἀριστερὰ καθὼς μπαί-νομε. Καὶ θὰ τὸ πιστέψῃς, φίλε μου Βουζιέ, μ' ἐκῆτταε μὲ λοδὸ μᾶ-τι, φανόταν πολὺ θυμωμένος κί' ἐγὼ ὁ καυμένος εἶχα κάνει θω-σίαις γι' αὐτόν, καὶ μὲ μεγάλες τιμῆς, λόγους, στέφανον καὶ σμῆσια. Ὁ διοικητῆς σου, ὁλοι οἱ συστρατι-ῶται σου κί' ἐγὼ ἀκόμα κλαίγομα... Καὶ τὰ λουλούδια! Τὶ λου-λούδια ἦταν ἐκε